

ВѢДѢѠ МѠ МАТФѢА, ЗАЧАЛО КѢ :

Во время сѣно, вшедшѣ иисѣ въ капер-
 наѣмъ, пристѣпи въ немѣ сѣтникъ мога
 егѣ, и глѣ : гдѣи, сѣтрукъ мѣи лежитъ
 въ домѣ разслабленъ мѣтѣ страждѣ. И
 глѣ емѣ иисѣ : азъ пришедъ исцѣлю егѣ.
 И ѡвѣщавъ сѣтникъ, рече емѣ : гдѣи,
 нѣсмь достѣинъ, да подъ крѣкъ мѣи
 внидеши, но токѣмѣ рцы слѣво, и исцѣ-
 лѣтъ сѣтрукъ мѣи : Ибо азъ чѣкъ есмь
 подъ властѣю : и мѣи подъ собою вѣины,
 и глѣю семѣ : иди, и идетъ. и дрѣгомѣ :
 прѣиди, и прѣидетъ. и равѣ мѣемѣ : со-
 твори сѣе, и сотворитъ. Слышавъ же
 иисѣ, оудивисѣ и рече градѣщымъ по
 немъ : аминь глѣю вамъ, ни во иили то-
 лики вѣры ѡврѣтохъ. Глѣю же вамъ :
 глѣмѣ мнози ѡ костѣкъ и западъ прѣи-
 дѣтъ, и возлагѣтъ со авраѣмемъ, и
 ислакомъ, и глѣкомъ въ црѣтѣи нѣнѣмъ.
 сѣнке же црѣтѣи изгнани вѣдѣтъ во тѣмѣ
 кромѣшѣю, тѣ вѣдетъ плачь, и скре-
 жетъ